

spørgsmål. Når vi nu tager ansvar for, og det gør vi gerne, at en dansk familie på fire personer betaler 10.000 kr. om året i udviklingsbistand – hr. Jørn Jespersen mener, det er uanstændigt – hvor mange flere kroner mener hr. Jørn Jespersen så at en almindelig dansk familie skal betale i udviklingsbistand, før det bliver anstændigt?

(Kort bemærkning).

Jørn Jespersen (SF):

Jeg har jo svaret på det i min ordførertale. Vi har den helt principielle holdning, at vi godt mener, at vi i Danmark kan undvære 2 pct. af vores BNI til udviklingsbistand inklusive miljøbistand og til freds- og stabilitetsindsatsen i verden. Og det ville jo svare til godt og vel en fordobling af det beløb, Danmark giver i dag. Det ville også svare til, at landbrugsstøtten blev aftrappet og afviklet, og at den f.eks. i stedet for gik til ny udviklingsbistand.

Det ville gavne det danske samfund utrolig meget at omlægge landbrugsstøtten til udviklingsbistand, fordi det ville skabe større lighed i verden, det ville skabe bedre miljø i verden, og det ville skabe meget mere sikkerhed i verden. Og derfor ville det ud fra en samfundsmæssig betragtning være en langt, langt klogere investering end det, vi gør i øjeblikket.

Den fg. formand (Birthe Skaarup):

Så går vi videre i ordførerrækken, og det er fru Pia Boisen.

Pia Boisen (EL):

Da Enhedslistens ordfører ikke kan være til stede, skal jeg kort redegøre for vores holdning til det beslutningsforslag, der er lagt frem.

Enhedslisten er klart positiv over for ideen med forslaget. Ideen er jo at oprette en ny ramme, som skal tage fat på en lang række af de integrerede globale problemer, som findes. Og der er klart brug for at styrke Danmarks økonomiske bidrag til løsning af de globale problemer. Sådan som vi læser forslaget, foreslås det jo netop, at det gøres i en sammenhæng, sådan at man kobler sundhed, sikkerhed, fattigdomsproblemer og miljøproblemer osv.

Jeg har et enkelt spørgsmål til forslaget andet punkt, at man vil anvende den globale ramme til at tage fat på udbygningen af de internationale handelsregler via WTO. Jeg kan se i bemærkningerne, at der bl.a. er tænkt på støtte til de fattige landes arbejde i WTO. Men det er vigtigt for Enhedslisten at påpege, at WTO's regler

ikke altid, og i virkeligheden måske sjældent, er løsningen, men ofte problemet, når vi snakker om globale fattigdomsproblemer. Og hvis man kigger på historikken i vækstområder som f.eks. Østasien siden 1950'erne, så er det jo netop muligheden for at føre en selvcentreret og en selvstændig økonomisk udvikling, der har givet lande som Kina eller Sydkorea for den sags skyld en voldsom økonomisk vækst i de sidste årtier.

Men vi glæder os til den videre debat om, hvordan vi kan udvide det danske bidrag til at løse de globale problemer.

Bodil Kornbek (KD):

Da Kristendemokraternes ordfører på området, hr. Jann Sjørnsen, ikke kan være til stede, skal jeg på hans vegne sige følgende:

Kristendemokraterne kan overordnet set støtte det radikale beslutningsforslag om Danmarks fremtidige finansiering af globale udfordringer, den globale ramme.

Vi er enige i, at ulandsbistanden gradvis skal genopbygges til igen at udgøre 1 pct. af BNI. Og vi kan tilslutte os, at man opbygger en global ramme på 0,5 pct. af BNI, der opgøres særskilt fra den almindelige udviklingsbistand, sådan som det i øvrigt gjorde sig gældende for den gamle Mifresta-bistand. Tankevækkende er det i øvrigt, at vi nu er nede på at give 0,84 pct. af BNI i udviklingsbistand. Mifresta-rammen er helt forsvundet efter VK-regeringens tiltræden på trods af en tidligere aftale om, at Mifresta-rammen i 2006 netop skulle udgøre 0,5 pct. af BNI, en aftale, som Venstre og Konservative havde part i.

Til disse kendsgerninger hører også, at regeringen under ulandsrammen i dag finansierer aktiviteter, som er med til at svække fattigdomsorientering af ulandsbistanden. Det gælder f.eks. det arabiske initiativ, som det ville være mere naturligt at finansiere under en ny ramme og i tillæg til den almindelige udviklingsbistand.

Kl. 14.35

Under beslutningsforslagets punkt 1 kunne en diskussion af, hvordan en forhøjet ulandsramme skal anvendes, være relevant. Kristendemokraterne vil i den sammenhæng pege på 2015-målene som værende væsentlige i forhold til at fastsætte de overordnede udviklingsmål og jo da først og fremmest mål 1 om at bekæmpe fattigdom og sult.

Punkt 2 i beslutningsforslaget og bemærkningerne hertil opregner mange relevante fokusom-